

[Wilhjelm]

om man ville pålægge regeringen at komme med en skattereform. Jeg vil for det første sige, at jeg synes nu nok, han skulle skynde sig, hvis han vil nå at pålægge denne her regering noget som helst. For det andet vil jeg gerne sige, at det at blive inviteret til at pålægge regeringen at arbejde for en skattereform, det siger vi da ikke ubetinget ja til, hvis ikke der er andre retningslinjer end den sædvanlige radikale med, at nu pålægger man regeringen ... og så kommer nøgleordet »skattereform«, nu pålægger man regeringen at ændre sindssygeloven ... og i øvrigt ikke noget som helst forarbejde til det. Vi har de værste anelser om, hvad denne regering kunne finde på, hvis den blev pålagt at komme med en skattereform. Det synes jeg vi har set rigeligt til i den sidste uges tid. Hvis det kun er sådan en opfordring, så bliver det ikke med os.

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at det var da fint med de 4 partier, for jo flere oplysninger der kom frem, jo mere sikkert var det, at de ikke kunne blive enige om noget som helst. Jeg vil godt sige til hr. Erhard Jakobsen, at det vil hr. Erhard Jakobsen finde, ligegyldig hvilke 4 partier der skulle sidde og snakke om skattereform – så længe de radikale er et af dem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med hensyn til skattereform og hr. Wilhjelm's noget letbenede bemærkning skal jeg kun sige, at uden os bliver der ingen skattereform. Det ved hr. Wilhjelm jo godt.

Måtte jeg sige om hr. Wilhjelm's bemærkninger om, at det lodrette skatteloft aldrig nogen sinde kunne blive et værn for de små og mellemstore indkomster: jo, det kan det, såfremt regeringen respekterer meningen med det. Jeg kan måske minde hr. Wilhjelm om, at vi tidligere har haft en skatteminister, der har afvist en forhøjelse af udskrivningsprocenten. Den er som bekendt 90. Jeg foreslog, at den skulle forhøjes, fordi jeg syntes, vi havde brug for flere penge til at gennemføre nogle reformer. Da blev svaret: det kan vi ikke fra regeringens side anbefale, for dermed støder vi på skatteloftet. Det kan jo kun have mening, såfremt man ikke ensidigt ville værne de store. Den skatteminister var hr. Anders Andersen fra partiet venstre.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg diskuterer gerne skat med hr. Bernhard Baunsgaard, med hr. Stavad og med hr. Rahbæk Møller fra SF, det har jeg gjort mange gange – jeg finder det bare ikke betimeligt i øjeblikket. Derfor skal jeg nøjes med at anbefale at stemme for de ændringsforslag, som vi har anbefalet.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Må jeg takke de ordførere, der har stillet sig positive over for regeringens ændringsforslag, der jo først og fremmest omfattede forslaget om at forøge personfradragene for pensionisterne. Det er klart – det fremgik også af lovforslag nr. L 8 – at det er regeringens politik, at pensionisterne, som ikke hidtil har betalt indkomstskat, heller ikke efter forslaget skulle betale indkomstskat. Der er imidlertid nogle, der har ment, at det forslag, som vi fremsatte i L 8, rummede en risiko for, at denne ønskede skattefrihed for pensionister ikke kunne opnås i praksis. Jeg må tilstå, at jeg ikke er ganske overbevist om, at denne risiko er til stede, men for at ingen – og især ingen blandt pensionisterne – skal være i tvivl om, at det er denne regerings hensigt at sikre pensionisternes hidtidige skattefrihed, vil jeg anbefale, at dette ændringsforslag vedtages, således som det er stillet.

Jeg hørte hr. Stavad flere gange i sit indlæg understrege, at han kom med en gave til regeringen på lidt over en milliard kroner. Nu er der et gammelt ord, der siger, at man skal frygte grækerne, når de kommer med gaver. Om man også skal frygte socialdemokraterne i denne situation, når de kommer med en gave, er jeg lidt tvivlende overfor, men når man ser på, hvad det er for gaver, hr. Stavad kommer med, og hvilke vilkår der er forbundet med dem, begynder man jo at få sine bange anelser.

Først og fremmest består en del af gaven i, at man ønsker formueskatten forhøjet. Hr. Stavad gør dér gældende to synspunkter, hvoraf det ene synspunkt er forkert og det andet synspunkt forekommer særpræget.

Det første synspunkt, hr. Stavad gjorde gældende, var, at regeringen i sit forslag ned sætter formueskatten. Ja men det er jo ikke tilfældet. Forholdet er jo dette, at vi regulerer